

iWatch اپل چگونه می تواند به موفقیت دست پیدا کند - دیجیاتو

رضا مقدری | شنبه، ۱۵ شهریور ۱۳۹۳

من تا کنون ساعت های هوشمند بی شماری را نقد و بررسی کرده ام یا حداقل مطالبی که منتشر کرده ام بیانگر این واقعیت هستند، ولی با این تفاسیر به نظر می رسد هنوز افراد زیادی از این گجت ها استفاده نمی نمایند، علت این امر را نیز شاید بتوان نامشخص بودن کاربرد آنها دانست.

ساعت های هوشمند تا کنون در اندازه ها و شکل های متفاوتی به بازار عرضه شده اند، برخی از آنها صفحه نمایش رنگی داشته و برخی با نمایشگر سیاه و سفید حضور به هم رسانده اند. تعدادی از گجت های مذکور دارای اپلیکیشن های منحصر به فرد خود هستند و مدل هایی وجود دارند که هیچ نوع اپلیکیشن خاصی برای آنها ارائه نگشته است. سنسورهای سلامتی و اندروید پوشیدنی محصولاتی در این زمینه را نیز شامل شده اند و سبب گشته اند مواردی که دارای تجهیزات و سیستم عامل مذکور هستند بیشتر مورد توجه قرار گیرند.

در میان همه ی این محصولات ریز و درشت عده ی بسیاری بر این باور هستند که جای یک محصول از یک برند مشخص خالیست و آن iWatch از کمپانی اپل است، این افراد معتقدند فقط و فقط ساکنین کوپرتینو قادرند ساعت هوشمندی عرضه نمایند که بدل به یک نیاز برای کاربران گردد و برای استفاده اش هدفی مشخص تعریف شده باشد.

اما اپل برای موفقیت در این بازار نوپا چه باید بکند و گجت پوشیدنی چه خواصی را لازم است دارا باشد تا بتواند هواداران این برند را راضی نماید؟ اینها بحث هایی است که قصد داریم در ادامه ی مطلب به آنها بپردازیم و از شما دعوت می نمایم تا با [دیجیاتو](#) همراه شوید.

۱- آی واچ حداقل سه کار را باید از گجت های موجود بهتر انجام دهد



یک واقعیت بدیهی وجود دارد که می گوید ساعت های هوشمند و ابزارهای پوشیدنی هنوز به یک نیاز جدی برای کاربران بدل نشده اند، در اصل این موارد گجت هایی جانبی برای محصولات تکنولوژیک دیگر محسوب می شوند.

تبلت ها نیز در ابتدای حیات خود با چنین مشکلی مواجه بودند، روزگاری که اپل آپید خود را معرفی نمود بسیاری از آن با عنوان نسخه ی بزرگتر آیفون یاد می کردند، اما کمی بعد خصیصه

های منحصر به فردش مانند طول عمر باتری بیشتر و راحتی حمل آن نسبت به لپ تاپ ها در کنار صفحه نمایش بزرگی که کار کردن با صفحات وب و اپ ها را بسیار سریعتر از صفحات موبایل می نمود سبب گشت تا به گجتی پذیرفته شده در بین کاربران بدل گشته و رفته رفته آنها برای در اختیار داشتنش احساس نیاز نمایند.

گجت های پوشیدنی و یا ساعت های هوشمند چه مواردی را لازم است بهتر از تبلت ها، تلفن های هوشمند و یا حتی لپ تاپ ها انجام دهند؟ این سئوالیست که اگر اپل برای آن پاسخی داشته باشد یک قدم به موفقیت نزدیک تر خواهد شد.

شاید اگر این محصولات به یک ابزار رایج برای انجام تراکنش های مالی و خرید کردن بدل شوند بتوانند خود را به عنوان یک نیاز جدی برای کاربران مطرح نمایند یا اگر توانایی برقراری ارتباط ساده تر و سریعتر بین انسان ها را فراهم بیاورند بازارشان داغ تر شود. ولی قدر مسلم این بازار به پیجرهایی که متکی به یک گجت دیگر هستند یا محصولاتی که سنسورهای ابتدایی سلامتی را با قیمتی گزاف ارائه می نمایند نیازی ندارد و پاسخ خریداران به چنین مواردی منفی خواهد بود.

۲- طراحی لازم است در خدمت محصول بوده و به قابلیت های آن بیافزاید

ساعت هایی که دارای ظاهری جذاب باشند یک مسئله هستند ولی پدید آوردن ساعتی که طراحی آن در خدمت قابلیت هایش باشد مسئله یی دیگر است. در طراحی بیشتر ساعت های هوشمند تلاش شده است از صفحات خمیده یا گرد با حداقل حاشیه استفاده گردد اما آیا این تلاش چیزی به ویژگی ها و امکانات آنها افزوده، یا در خدمت بهینه سازیشان بوده است؟

یک طراحی زیبا و تجملاتی بدون کاربردی بودن هرگز مفهوم خاصی ندارد.

مسئله ساعت های مچی باید دارای جذابیت های ظاهری باشند و کسی نمی تواند منکر این امر شود ولی وقتی صحبت از یک ساعت هوشمند بی نظیر می گردد کمی قضیه متفاوت خواهد شد. مک بوک، آیفون و آپید همگی به گونه ای طراحی شده اند که کارایی آنها بر حسب ظرافت های به کار رفته در کالبدشان به مراتب افزایش می یابد.

آی واچ اپل نیز نمی تواند از این قاعده مستثنی گردد یک طراحی زیبا و تجملاتی بدون کاربردی بودن هرگز مفهوم خاصی ندارد.

۳- کسب استقلال از تلفن های هوشمند و ارتباط مستقل با سایر گجت ها



ساعت های هوشمند برده ی تلفن های هوشمند هستند، آنها در اصل یک لوازم جانبی بسیار لوکس و بر مبنای تکنولوژی بلوتوث و وای فای محسوب می شوند که می توانند بر روی مچ دست شما سوار شده و امکان کنترل کردن موبایلتان را در هر لحظه مهیا نمایند. یک مثال بارز در این

زمینه را می توان موتو ۳۶۰ بر مبنای اندروید پوشیدنی دانست.

موبایل ها رابط اصلی بین ساعت ها و سایر ابزارهای هوشمند هستند، اما اپل لازم است ساعتی را ارائه نماید که تا حدی مستقل شده باشد و بتواند برخی امور و نیازها را به خودی خود و بدون تکیه به یک گجت دیگر به سرانجام برساند. روزی بالاخره مفهوم اینترنت اشیا به واقعیت خواهد پیوست و مسلماً در آن روز ابزارهای غیر مستقلی مانند گجت های پوشیدنی امروزی جایگاهی نخواهند داشت.

۴- طول عمر باتری

به زبان ساده افراد می خواهند گجت های پوشیدنی را همواره به تن داشته باشند و اگر قرار باشد هر لحظه آن ها را از خود جدا کرده و به شارژ بزنند مفهوم اصلی این محصولات زیر سؤال خواهد رفت.

در بهترین حالت ممکن ساعت های مبتنی بر اندروید پوشیدنی یک روز روشن باقی بمانند و محصولاتی مانند پیل استیل و یا متا M1 می توانند چهار الی هفت روز دوام بیاورند. اکثر دست بندهای سلامتی نیز باتریشان کفاف یک هفته را می دهد و برخی مدل های خاص توانایی سرویس دهی به مدت یک ماه را دارا هستند.

اینکه بخواهیم گجتی به کوچکی یک ساعت مچی باتری قدرتمندی داشته باشد حقیقتاً توقع زیادی است، ولی در اختیار داشتن گجتی دیگر که هر لحظه نیازمند شارژرش باشد نیز ابداً خوشایند نیست. اپل باید به دنبال راهی برای افزایش دوام باتری محصول پوشیدنی خودش باشد یا شیوه های هوشمندانه تری برای استفاده ی بهینه از منبع تغذیه این ابزارها بیابد.

به زبان ساده افراد می خواهند گجت های پوشیدنی را همواره به تن داشته باشند و اگر قرار باشد هر لحظه آن ها را از خود جدا کرده و به شارژ بزنند مفهوم اصلی این محصولات زیر سؤال خواهد رفت.

۵- محصولی فراتر از یک ساعت



چرا یک گجت پوشیدنی لازم است که الزاماً ساعت باشد؟ چرا چنین محصولی بیش از تنها یک گجت تک منظوره نباشد؟ در سال ۲۰۱۱ اپل دست به معرفی آپیاد نانو زد ابزاری که هدفش پخش موسیقی بود ولی کاربران قادر بودند با بستن یک بند مخصوص آن را بدل به ساعت مچی نمایند.

گجتی که بتواند بدل به ابزارهای مختلف در شرایط متفاوت گردد مسلماً در نزد کاربران محبوبیت بیشتری خواهد داشت. صدها تولید کننده ی لوازم جانبی و کمپانی های فعال در عرصه ی مد تا

کنون ثابت کرده اند توانایی طراحی و عرضه ی محصولات ی را دارند که می توانند با گرفتن فرمها و طرح های مختلف به گجت های چند منظوره بدل شوند.

اپل باید این نکته را با دقت مورد توجه قرار دهد، تولید محصولی با چند منظور و کاربرد متفاوت بسیار موثرتر از ساعتی با ظاهری دگرگون شده است.

۶- نرم افزاری بهینه و هدفمند

اندروید پوشیدنی گوگل در طول عمر کوتاه خودش همواره به شدت در حال تغییر بوده است، هر روز قابلیت های جدیدی به آن وارد شده و بهینه سازی هایی بر روی آن صورت می پذیرد و اپلیکیشن هایی سازگار با آن بیشتر می شوند. ولی نکته در اینجا است که اگر کاربر یکی از محصولات تحت این سیستم عامل بوده باشید احساس خواهد نمود گوگل در حال آزمون خطاست و دقیقاً نمی داند چه چیزی را قرار است به کاربران ارائه نماید.

اگر اپل نیز در حال حاضر دچار چنین شک ها و تردیدهایی باشد بهتر است ابتدا آنها را برطرف نماید و نرم افزار گجت پوشیدنی خودش را با چند قابلیت کاربردی موثر ارائه کند، بعدها این قابلیت ها می توانند تکامل یابند و در دل خود امکانات و سرویس هایی جدید را پدید بیاورند. آیفون دقیقاً با چنین شرایطی وارد بازار شد هر چند از نظر سخت افزاری کامل نبود ولی نرم افزاری داشت که هدفمند بود و مسئولیت های خودش را کامل و بدون نقص به سرانجام می رساند.

۷- بهبود قابلیت های مرتبط به سلامتی



راستش را بخواهید بازار با گجت های پوشیدنی مرتبط به سلامتی اشباع شده است و یک گجت دیگر در این زمینه با سنسورهای تکراری را کسی نیاز ندارد. دست بندهای گام شمار تنها وسیله ی هستند تا در شما کمی انگیزه ی بیشتر برای ورزش کردن پدید آورند.

ابزارهایی مانند ساعت هوشمند اخیر سامسونگ که به قابلیت مانیتور ضربان قلب مجهز گشته اند نیز در ارتباط گیری با هاب یا مرکز مرتبط به خود دچار مشکلاتی هستند و البته گفته شده است در برخی موارد اطلاعاتی که ارائه می نماید نیز دچار خطا می شود.

اگر اپل بتواند یک مرکز سلامتی را به کمک گجت پوشیدنی و Healthkit خود پدید بیاورد که اطلاعات ثبت شده در آن قابل اعتماد بوده و این اطلاعات قابل به اشتراک گذاری با سایر افراد، گجت ها و اپلیکیشن ها باشند، می توان گفت تحول بزرگی در زمینه محصولات تکنولوژیک پوشیدنی پدید آورده است و هدفی که سایر کمپانی ها آرزوی محقق کردنش را داشتند عاقبت برآورده نموده.

البته کارهای دیگری نیز هست که اپل با انجام آنها می تواند ساعت هوشمندش را متمایز کند،

برای مثال همانطوری که در ابتدا اشاره شد، ارائه ی راه حلی برای تبادلات مالی به شیوه ی ایمن بر مبنای ابزارهای پوشیدنی دستاوردی بزرگ خواهد بود و به یقین این گجت ها را به یک نیاز جدی برای هر فرد بدل خواهد کرد.

[دیجیاتو](#)